

„Ha az ember azt csinálja, amit szeret, akkor sose kell többé dolgoznia”

Interjú Horváth Andrással

Névjegy

Szülváros: Sárvár

Kor: 30

Végzettség: mérnökinformatikus

Hobby: zongorázás

Kedvenc könyv: Tréfál, Feynman úr?
(Richard P. Feynmann)

Kedvenc film: A remény rabjai

Kedvenc étel: pörkölt

Sok embert megkérdeztem, hogy szerintük kikkel lenne érdemes interjút készíteni. Egy név volt, ami minden egyes listámon szerepelt: Horváth András. Hogy miért ő, azt beszélgetés közben hamar megértettem. Annyira ritka, hogy valaki a munkája iránt ennyire elkötelezett és szerény legyen egyszerre, hogy – bár éppen vele készül interjú – önmagát emelje ki legkevésbé a környezetéből.

- Miért az ITK-t választottad annak idején?

- Ez viszonylag könnyű kérdés, mindenképpen matek-fizika vonalon szerettem volna valamit. Részt vettem egy matematika tehetséggyógyító programban, ami többek között Veszprémben is zajlott. Roska Tamás tartott egy előadást, ahol elég sok mindenről beszélt, és megemlítette azt is, hogy alakulóban van egy kar, ami nagyon megtetszett. Az akkori felvételi tájékoztatóban volt egy nagyon motiváló tíz pont, hogy miért a Pázmány ITK-ra jelentkezz. Úgy éreztem, hogy mind a tíz megfogott, úgyhogy ezt jelöltem meg első helyen.

- Melyik évben volt ez?

- 2004-ben kezdtünk, mi voltunk az első évfolyam, amelyik már itt kezdett a Práter utcában. Akkor még csak a fele volt kész az épületnek.

- Milyen kezdeti nehézségek voltak? Kicsi volt az épület, vagy akkor még pont elég?

- Azt hiszem, akkor még pont elég volt, a nehézséget inkább azt jelentette, hogy a másik fele éppen épült. Amikor a gyakorlatokat tartották, akkor a szomszéd részben nagyban folyt az építkezés, ami nyilván zajjal járt. Sokunknak néha érdekesebb volt azt nézni, hogy épül az épület, mint a gyakorlati dolgokat.

- Ki volt az a tanár, aki nagyon meghatározó volt számodra, akinek nagyon sokat köszönhetsz?

- Akit kiemelnék, az mindenképpen Roska Tamás. A felvételit is meghatározta, hogy ide jöttem, másrészt hogy én most részben kutatással foglalkozom, azt is neki köszönhetem. Harmadik évben a vizsga után azt mondta, hogy ha érdekelne, akkor a SZTAKI-ban lenne lehetőség nyáron dolgozni, és

az volt az első projekt, ami valamilyen módon kutatáshoz kötődött, ott kerültem kapcsolatba ezekkel a dolgokkal.

- Ez melyik tárgy volt?

- Celluláris hullámszámítógépek.

- A SZTAKI-ban hogy zajlott a nyári munka?

- Hárman voltunk a karról. Egyrészt jó közösség volt, másrészt napi nyolc órában egy akkor éppen elkészült chipen lehetett algoritmusokat megvalósítani, ami érdekes feladat volt. Jó volt, amikor egy szilícium lapkán láttuk, hogy amit elképzeltünk, az tényleg működik, valamire használható. Utána nyilván a karon is hasonló témákkal foglalkoztunk páran.

- Miért döntöttél úgy, hogy itt maradsz doktori képzést csinálni?

- Sokat gondolkodtam rajta, hogy mi lenne a legjobb. Azt mondják, hogy "Járt utat járatlanért el ne hagyj", és nekem nagyon tetszett itt a légkör. Azt hiszem, hogy egy doktori képzésben az a két legfontosabb dolog, hogy ki az embernek a témavezetője és hogy mi az a konkrét téma, amivel foglalkozik. Én az ITK-n mind a kettőből nagyon jót találtam, emiatt maradtam itt. Most is úgy érzem, hogy azok a feladatok, amikkel a mindennapokban foglalkozom, nagyon lekötnek engem, érdekelnek és emiatt nem is nagyon nézelődtem másfele.

- Ezek szerint a mostani hallgatóknak is ajánlod ezt a pályát?

- Maximálisan. Én azt hiszem, hogy ha valaki érdeklődik ilyesmi iránt, szereti azt az élményt, hogy mindennap egy kicsit más és új ösvényeket taposhat ki, akkor szerintem az ITK egy nagyon jó hely erre. Már akár MSc-n is. Az még mindig igaz, ami korábban is a mottó volt, hogy ahány diák, annyi tématerület, és szerintem ez itt egy óriási előny és én minden hallgatót buzdítok rá, hogy éljenek a lehetőséggel és a mindennapokban is szólítsák meg az oktatókat. Azokkal a területekkel, ami őket érdekli, már nyugodtan akár BSc, MSc alatt is el tudnak kezdeni foglalkozni olyan dolgokkal, ami számukra is hasznos, és amit szívesen csinálnak. Ez egy doktori programban pedig még jobban kibontakozik.

- Milyen tárgyakat tanítasz most?

- Két tárgyam van, egy a tavaszi, egy az őszi félévben, inkább projekteken dolgozom. A tavaszi félévben a „Celluláris hullámszámítógépek” tárgy, az őszi pedig a „Multiszenzoros fúzió és navigáció” elnevezésű tárgy. Projektekből több is van, az egyik ilyen nagy projekt a DARPA, amiben az ITK is részt vesz. Az Intel, az MIT, a Notre Dame van még benne, egy viszonylag nagyobb konzorcium, és nagyon jó, hogy benne vagyunk. A DARPA, azaz a Defense Advanced Research Projects Agency egy fél-katonai szervezet, tőlük származik az internet, lézert ők készítettek először, szóval egy nagyon komoly szervezet. Maga a projekt azzal foglalkozik, hogy hogyan lehet új típusú processzorokat és számítógépeket alkotni, amik nem a tranzisztorra épülnek. Jelenleg minden eszköz tranzisztor alapú, ami olyan, mint egy kapcsoló: vagy nulla vagy egyes. Most tartunk ott, hogy a mérnöki világban az elkövetkezendő tíz-tizenöt év nagyon érdekes lesz, mert már most súroljuk azokat a határokat, ahol még egyáltalán lehet tranzisztorokat csinálni. A kérdés az, hogy ezután mit lehet majd. Ebben a projektben egy ilyen eszközzel kísérletezünk, ahol spin oszcillátorokkal próbálunk meg számítást végrehajtani, ami egy egész más elv és másfajta számítás, ezt próbáljuk meg a gyakorlatban alkalmazni. Mindez a videó-analitikához kapcsolódik, vagyis egy kamera képen felismerne embereket, járműveket egy ilyen számítógép.

- Egyszerűen nem tudom megállni, hogy – mint jelenlegi oktatót – megkérdezzek, volt-e régebben olyan tárgy, amiből puskáztál?

- Puskázásra nem emlékszem. Lehetőségekkel néha mi is éltünk és visszaéltünk. Én nem vagyok híve a puskázásnak. Nagyon rossz dolog – és lehet, hogy ezt néha mi is gerjesztjük – hogy az értékelés és a papír fontosabb a diáknak. Én azt hiszem, hogy itt a karon a tudás lenne a fontosabb, és nem érzem fairnek és jónak, hogy valaki akár önmagát is becsapja ezzel. Nyilván függ a tárgytól, de ez az egész egy optimalizációs játék sokaknak, hogy elvégezzék az egyetemet. Úgy érzem – és nekem is fontos volt

többnyire – hogy egy-egy pontért nem éri meg annyira önmagammal szemben sem, hogy ne fairül játsszam ezeket a dolgokat. Nyilván mi sem voltunk szentek és néha mi is visszaéltünk ezzel.

- Úgy tudom, többször is voltál külföldön egyetemi szervezéssel.

- Voltam Erasmussal Leuvenben, illetve doktori képzés alatt Torino-ban, egy-egy félévet. A projekt munkákkal nyaranta egy hónapot néha Berkeley-ben töltök, meg Notre Dame-ben voltam még az elmúlt félévben.

- Melyik tetszett a legjobban, melyik közeget emelnéd ki a többi közül?

- Nagyon nehéz összevetni őket... Leuvenben nagyon jó a diákélet, hiszen az egy diákváros. Az egyetem is nagyon jó. Számomra Torino is nagyon pozitív élmény volt, az olasz mentalitás. Bár észak-olaszokról beszélünk, de azért ott is nagyon szívélyesek és kedvesek az emberek. Notre Dame egy kis elszigetelt campus, ahol igazából csak kutatni lehet. Mikor utoljára voltam, akkor mínusz 27 fok volt, és nagyon nagy hó, úgyhogy ott inkább a munkába temetkeznek az emberek, aminek persze megvan az előnye és a hátránya is. Igazából mindegyik tetszett, talán Leuven volt a legmaradandóbb, mert az volt az első.

- Szabadidőben mivel szeretsz foglalkozni?

- Szabadidőm elég mérsékelten van... Azt szokták mondani, hogy ha az ember azt csinálja, amit szeret, akkor sose kell többé dolgoznia – de ugyanígy, ha az a hobbija, ami a munkája, akkor szabadideje se nagyon van. Igyekszem valamennyire sportolni, futni és úszni szoktam járni, ha tudok. Ezen kívül zongorázom, barátokkal találkozom.

- Szövődtek olyan barátságok az ITK-n, amik a mai napig megvannak?

- Természetesen! Többekkel hetente összejárunk és találkozunk. Nagyon jó barátságok szövődtek és a tágabb baráti körben, az évfolyamból is mindenki ismer mindenkit. Ha velük nem is rendszeresen, de a városban néha összefutunk.

- Van valami emlékezetes esemény még hallgató korodból, amit szívesen megosztanál?

- Részt vettünk például gólyanapok szervezésében, azok nagyon jó élmények voltak, én általában a konyhás brigádban voltam.

- Az eddigiek alapján sejtem a választ, de még az érdekelne, hogy ha megint 18 éves lennél, jelentkeznel újra az ITK-ra?

- Igen, ezt jól mutatja, hogy én itt is maradtam. Nekem nagyon bevált és nagyon jól érzem magam itt, szóval biztos, hogy újra ide jönnék.

2015. október 14.